

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/496

z dnia 6 marca 2026 r.

w sprawie tymczasowego zawieszenia zwolnienia obywateli Gruzji posiadających paszporty dyplomatyczne, służbowe i urzędowe z obowiązku wizowego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8e ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 maja 2016 r. Rada przyjęła decyzję o zawarciu Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony ⁽²⁾ („Układ o stowarzyszeniu”).
- (2) Zwolnienie obywateli Gruzji z obowiązku wizowego przyznano ⁽³⁾ po ustaleniu, że Gruzja spełniła wszystkie wymogi określone w planie działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego przedstawionym rządowi Gruzji w lutym 2013 r., a zatem spełniła odpowiednie kryteria, aby jej obywatele zostali zwolnieni z obowiązku wizowego. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 21 marca 2017 r.
- (3) W następstwie dialogu o liberalizacji reżimu wizowego Gruzja została wymieniona w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1806 wśród państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku posiadania wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich na pobyt nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.
- (4) W 2024 r. władze gruzińskie przyjęły „ustawę o przejrzystości wpływów zagranicznych”, pomimo wielokrotnych apeli ze strony UE o powstrzymanie się od uchwalania przepisów sprzecznych z normami i wartościami UE oraz zdecydowanych zaleceń Komisji Weneckiej dotyczących uchylenia tej ustawy. W swojej opinii ⁽⁴⁾ Europejska Komisja na rzecz Demokracji przez Prawo (Komisja Wenecka) wskazała na poważne negatywne konsekwencje dla wolności zrzeszania się i wypowiedzi, prawa do prywatności i do udziału w sprawach publicznych oraz dla zakazu dyskryminacji, które ostatecznie szkodzą również otwartej świadomej debacie publicznej, pluralizmowi i demokracji. W opinii przeanalizowano również zgodność ustawy z obowiązującymi normami międzynarodowymi oraz europejskimi i stwierdzono, że ustanowione w niej ograniczenia prawa do wolności wypowiedzi i zrzeszania się oraz prawa do prywatności są niezgodne z restrykcyjnymi kryteriami określonymi w art. 8 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC) oraz w art. 17 ust. 2, art. 19 ust. 2 i art. 22 ust. 2 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), ponieważ nie spełniają wymogów legalności, uprawnienia, niezbędności w społeczeństwie demokratycznym oraz wymogów proporcjonalności, ani też zasady niedyskryminacji ustanowionej w art. 14 EKPC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>.

⁽²⁾ Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony (Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/494/oj).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/372 z dnia 1 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Gruzja) (Dz.U. L 61 z 8.3.2017, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/372/oj>).

⁽⁴⁾ Komisja Wenecka, opinia nr 1190/2024 w sprawie gruzińskiej ustawy o przejrzystości wpływów zagranicznych, przyjęta w trybie pilnym w dniu 21 maja 2024 r. na podstawie art. 14a zmienionego regulaminu wewnętrznego Komisji Weneckiej, zatwierdzona przez Komisję na 139. sesji plenarnej (Wenecja, 21–22 czerwca 2024 r.), CDL-AD(2024)020.

- (5) Także pakiet legislacyjny dotyczący „wartości rodzinnych i ochrony małoletnich” został przyjęty wbrew opinii ⁽⁵⁾ Komisji Weneckiej, w której zaleciła ona władzom rewizję całego projektu ustawodawczego ze względu na niemożność potwierdzenia zgodności z normami europejskimi i międzynarodowymi. W opinii stwierdzono również, że przyjęcie pakietu może jeszcze bardziej podsyć wrogie i stygmatyzujące nastawienie wobec osób LGBTQI w Gruzji.
- (6) W konkluzjach z dnia 27 czerwca 2024 r. ⁽⁶⁾ Rada Europejska wyraziła poważne zaniepokojenie wydarzeniami w Gruzji i podkreśliła, że „ustawa o przejrzystości wpływów zagranicznych” stanowi regres względem kroków określonych w zaleceniu Komisji dotyczącym statusu kraju kandydującego, a także wezwała władze Gruzji, by jasno wyraziły swoje intencje poprzez odwrócenie obecnego kierunku działań, który zagraża ścieżce Gruzji do członkostwa w UE i *de facto* prowadzi do wstrzymania procesu akcesyjnego. W konkluzjach z dnia 17 października 2024 r. ⁽⁷⁾ i 19 grudnia 2024 r. ⁽⁸⁾ Rada Europejska przypominała powyższe ostrzeżenia i zaapelowała do Gruzji o przeprowadzenie demokratycznych, kompleksowych i trwałych reform, zgodnie z podstawowymi zasadami integracji Unii. Rada Europejska zdecydowanie potępiła również przemoc wobec pokojowych demonstrantów, polityków i przedstawicieli mediów.
- (7) W dniu 28 listopada 2024 r. rząd Gruzji ogłosił, że nie będzie dążyć do otwarcia negocjacji akcesyjnych z Unią do 2028 r. Zapowiedź ta wywołała masowe protesty w wielu miastach gruzińskich, na które władze gruzińskie zareagowały przy użyciu nieproporcjonalnej siły i brutalnych metod, a także arbitralnych aresztowań i złego traktowania demonstrantów, polityków i dziennikarzy. Wysoka przedstawicielka i wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej, komisarz do spraw sąsiedztwa i rozszerzenia, Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka i Rada Europy potępił represje ⁽⁹⁾ i wezwali władze Gruzji do przestrzegania międzynarodowych standardów praw człowieka w zakresie pokojowych zgromadzeń i użycia siły.
- (8) W przyjętej w trybie pilnym opinii ⁽¹⁰⁾ dotyczącej niedawnych zmian gruzińskiego ustawodawstwa w zakresie wykroczeń oraz zgromadzeń i demonstracji Komisja Wenecka wyraziła zaniepokojenie, że ta uchwalona pośpiesznie, bez znaczącego zaangażowania zainteresowanych stron, nowelizacja zawiera niejasne i szeroko zakrojone przepisy, wprowadzając surowe kary pozbawienia wolności i znacznie wyższe grzywny, które mogą mieć efekt mrozący dla wolności zgromadzeń i wypowiedzi oraz wydają się niezgodne z zasadami legalności, niezbędności i proporcjonalności obowiązującymi na podstawie międzynarodowych standardów praw człowieka. Działania władz gruzińskich są niezgodne z wartościami i normami Unii, w związku z czym utrudniają stały rozwój więzi gospodarczych, humanitarnych, kulturalnych, naukowych itp. między Unią a Gruzją. Pomimo zastrzeżeń, które stale zgłaszały Unia i jej państwa członkowskie, władze Gruzji nie rozwiązały wyżej wymienionych kwestii.
- (9) W odpowiedzi na działania władz Gruzji w dniu 27 stycznia 2025 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2025/170 ⁽¹¹⁾ w sprawie częściowego zawieszenia stosowania Umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz (umowa o ułatwieniach ⁽¹²⁾), która zwalniała posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych i urzędowych z obowiązku wizowego. Chociaż Gruzja pozostaje wymieniona w wykazie w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1806, po tym częściowym zawieszeniu państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2018/1806, przywrócić obowiązek wizowy dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych i urzędowych.

⁽⁵⁾ Komisja Wenecka, opinia nr 1188/2024 w sprawie projektu ustawy konstytucyjnej o wartościach rodzinnych i ochronie małoletnich, przyjęta przez Komisję na 139. sesji plenarnej (Wenecja, 21–22 czerwca 2024 r.), CDL-AD(2024)021.

⁽⁶⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 27 czerwca 2024 r.

⁽⁷⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17 października 2024 r.

⁽⁸⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19 grudnia 2024 r.

⁽⁹⁾ Komisarz Praw Człowieka Rady Europy, *Memorandum on the human rights situation in Georgia* [Memorandum dotyczące sytuacji w zakresie praw człowieka w Gruzji], CommHR(2025)9, Strasburg, 10 marca 2025 r.

⁽¹⁰⁾ Komisja Wenecka, opinia nr 1226/2024 w sprawie zmian do Kodeksu wykroczeń i ustawy o zgromadzeniach i demonstracjach, przyjęta w dniu 3 marca 2025 r. na podstawie art. 14a zmienionego regulaminu wewnętrznego Komisji Weneckiej, zatwierdzona przez Komisję na 142. sesji plenarnej (Wenecja, 14–15 marca 2025 r.), CDL-AD(2025)001.

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2025/170 z dnia 27 stycznia 2025 r. w sprawie częściowego zawieszenia stosowania Umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz (Dz.U. L, 2025/170, 28.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/170/oj>).

⁽¹²⁾ Umowa między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz (Dz.U. L 52 z 25.2.2011, s. 34).

- (10) W sprawozdaniu z dnia 4 listopada 2025 r. w sprawie rozszerzenia za 2025 r., dotyczącym Gruzji ⁽¹³⁾, Komisja stwierdziła znaczny regres w podstawowych kwestiach związanych z procesem akcesyjnym, w tym w zakresie demokracji, praworządności, niezależności sądów i ochrony praw podstawowych, zwracając w szczególności uwagę na represyjne przepisy i praktyki wymierzone w demonstrantów, społeczeństwo obywatelskie, niezależne media i przedstawicieli opozycji, a także na poważne niedociągnięcia w przeprowadzaniu wyborów i powszechne naruszenia praw człowieka. Ustalenia te potwierdzają, że Gruzja nie zastosowała się do wcześniejszych zaleceń, a sytuacja w zakresie przestrzegania wartości Unii i stanu stosunków między Unią a Gruzją uległa dalszemu pogorszeniu.
- (11) W rozporządzeniu (UE) 2018/1806 określono kryteria, na podstawie których państwa trzecie są wymieniane w załączniku I lub II do tego rozporządzenia, w tym między innymi stosunki zewnętrzne Unii z danym państwem, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności. Zgodnie z art. 8c i 8d tego rozporządzenia Komisja monitoruje, czy państwa trzecie, które uzyskały ruch bezwizowy w następstwie dialogu w sprawie liberalizacji reżimu wizowego, nadal spełniają szczegółowe wymogi dotyczące zwolnienia określone w art. 1 tego rozporządzenia, oraz składa sprawozdania z tego monitorowania.
- (12) W tym względzie w siódmym sprawozdaniu w ramach mechanizmu zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego ⁽¹⁴⁾ – przyjętym 6 grudnia 2024 r. w ramach obowiązku monitorowania na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806 – stwierdzono, że uchwalenie i wdrożenie „ustawy o przejrzystości wpływów zagranicznych” oraz „pakietu legislacyjnego dotyczącego wartości rodzinnych i ochrony małoletnich”, w połączeniu z lukami w realizacji planu działania na rzecz praw człowieka, podważa wolność zrzeszania się, wypowiedzi i zgromadzeń oraz prawo do prywatności i udziału w sprawach publicznych, a także zwiększa ryzyko dyskryminacji, w szczególności wobec osób LGBTIQ. Komisja zaleciła podjęcie pilnych działań, w tym uchylenie wyżej wymienionych ustaw i dostosowanie polityki wizowej do unijnego dorobku prawnego. W siódmym sprawozdaniu Komisja zasygnalizowała jednocześnie, że w przypadku braku tych działań rozważy ona możliwość uruchomienia mechanizmu zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego w odniesieniu do niektórych kategorii osób.
- (13) 14 lipca 2025 r. Komisja skierowała do władz Gruzji formalne pismo, w którym przypomniała o obowiązku ciągłego spełniania wymogów liberalizacji reżimu wizowego zastosowanych do oceny zasadności zwolnienia obywateli Gruzji z obowiązku wizowego, i zwróciła się o przekazanie jej szczegółowych informacji na temat realizacji zaleceń zawartych w siódmym sprawozdaniu w ramach mechanizmu zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego. W swojej odpowiedzi władze gruzińskie nie wykazały żadnych znaczących postępów w realizacji zaleceń Komisji, w szczególności w zakresie zapewnienia i utrzymania ochrony praw podstawowych wszystkich obywateli Gruzji oraz unikania i uchylania wszelkich przepisów, które ograniczają podstawowe prawa i wolności, naruszają zasadę niedyskryminacji i są sprzeczne z odpowiednimi normami unijnymi i międzynarodowymi.
- (14) Sytuacja opisana w siódmym sprawozdaniu nie zmieniła się, a wręcz pogorszyła – w ósmym sprawozdaniu w ramach mechanizmu zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego z dnia 19 grudnia 2025 r. ⁽¹⁵⁾ stwierdzono, że Gruzja dalej narusza wymogi, na podstawie których UE przyznała temu państwu system bezwizowy. W sprawozdaniu stwierdzono ponadto, że Gruzja nie zastosowała się do zaleceń zawartych w siódmym sprawozdaniu, a zamiast tego wykonała krok wstecz w kluczowych obszarach sprawowania rządów i praw podstawowych, w tym poprzez przyjęcie „ustawy o rejestracji zagranicznych agentów” i zmian w „ustawie o dotacjach”, „ustawie organicznej o stowarzyszeniach politycznych obywateli”, „Kodeksie wykroczeń”, „ustawie o radiofonii i telewizji” oraz „ustawie o równości płci”, a także poprzez stosowanie bezprawnej i nadmiernej siły wobec demonstrantów, ataki na przedstawicieli opozycji, podmioty społeczeństwa obywatelskiego i niezależne media oraz utrzymywanie systemowej dyskryminacji osób LGBTIQ.
- (15) W tym kontekście ustalenia zawarte w siódmym i ósmym sprawozdaniu pokazują, że Gruzja nie spełnia już szczegółowych wymogów dotyczących zwolnienia z obowiązku wizowego, opartych na art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806, m.in. w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, co stanowi podstawę do zawieszenia tego zwolnienia zgodnie z art. 8a ust. 1 lit. g) tego rozporządzenia.

⁽¹³⁾ Dokument roboczy służb Komisji „Sprawozdanie dotyczące Gruzji z 2025 r.”, SWD(2025) 757 final.

⁽¹⁴⁾ COM(2024) 571 final: eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52024DC0571.

⁽¹⁵⁾ COM(2025)792 final.

- (16) Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej z 27 czerwca 2024 r. i 17 października 2024 r., sytuację opisaną w siódmym i ósmym sprawozdaniu w ramach mechanizmu zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego, ustalenia zawarte w sprawozdaniu w sprawie rozszerzenia dotyczącym Gruzji za 2025 r. oraz kroki podjęte następnie na szczeblu Unii, w tym częściowe zawieszenie umowy między UE a Gruzją o ułatwieniach wizowych, a także wytyczne Komisji zalecające wprowadzenie krajowych wymogów wizowych dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów służbowych/urzędowych i paszportów specjalnych, Komisja stwierdziła, że nastąpiło pogorszenie stosunków zewnętrznych Unii z Gruzją z powodu poważnych naruszeń podstawowych wolności w rozumieniu art. 8a ust. 1 lit. h) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2018/1806. W opiniach Komisji Weneckiej i w oświadczeniach Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz Rady Europy przypomniano ponadto Gruzji standardy dotyczące pokojowych zgromadzeń i użycia siły. Te opinie i oświadczenia są zgodne z wnioskami Komisji stwierdzającymi istnienie poważnych naruszeń międzynarodowych standardów prawnych w rozumieniu art. 8a ust. 1 lit. h) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) 2018/1806. Zgodnie z art. 8c ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1806 w dniu 16 stycznia 2026 r. Komisja poinformowała Parlament Europejski i Radę, że po przeanalizowaniu odpowiednich danych, sprawozdań i statystyk dysponuje konkretnymi i wiarygodnymi informacjami na temat istnienia okoliczności stanowiących podstawę zawieszenia, określonych w art. 8a ust. 1 lit. g) oraz art. 8a ust. 1 lit. h) ppkt (ii) i (iii) tego rozporządzenia.
- (17) W świetle tej analizy Komisja uważa, że konieczne jest podjęcie działań na podstawie art. 8e ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1806. Komisja wyraziła gotowość do ścisłej współpracy z Gruzją i wydała zalecenia mające na celu znalezienie alternatywnych długoterminowych rozwiązań, aby usunąć okoliczności stanowiące podstawę zawieszenia określone w art. 8a ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806. Komisja wzięła pod uwagę kontekst polityczny, kwestie gospodarcze oraz skutki zawieszenia dla stosunków zewnętrznych Unii i państw członkowskich z Gruzją, a także skutki zawieszenia dla społeczeństwa obywatelskiego w Gruzji w świetle pogorszonej sytuacji w zakresie praw człowieka.
- (18) Skalę wzrostu ryzyka i pogorszenia stosunków zewnętrznych można potencjalnie ograniczyć poprzez ukierunkowanie zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego i nadanie mu proporcjonalnego charakteru. Zgodnie z art. 8e ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1806 zawieszenie dotyczy niektórych kategorii obywateli danego państwa trzeciego poprzez wskazanie stosownych typów dokumentów podróży i w stosownym przypadku do dodatkowych kryteriów. Kategorie powinny być na tyle szerokie, aby przyczynić się skutecznie do naprawy sytuacji, zapewniając jednocześnie poszanowanie zasad proporcjonalności i niedyskryminacji zgodnie z art. 21 Karty praw podstawowych.
- (19) Ponieważ to władze gruzińskie są odpowiedzialne za pogorszenie sytuacji oraz naruszanie praw człowieka i podstawowych wolności, zawieszenie powinno ograniczać się do posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych i urzędowych wydanych przez władze gruzińskie; ograniczenie to złagodzi skutki zawieszenia dla ogółu społeczeństwa. Zgodnie z art. 8e ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806 zawieszenie należy wprowadzić na okres dwunastu miesięcy.
- (20) Jak przewidują przepisy art. 8e ust. 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806 w okresie zawieszenia kategorie obywateli, których dotyczy to rozporządzenie, mają obowiązek posiadać wizę przy przekraczaniu zewnętrznych granic państw członkowskich na pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu. Zgodnie z art. 8e ust. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1806, jeżeli zawieszenia dokonuje się w oparciu o podstawę określoną w art. 8a ust. 1 lit. g) i h) tego rozporządzenia – tak jak ma to miejsce w obecnej sytuacji – państwa członkowskie nie przewidują nowych wyjątków na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, a państwa członkowskie, które zawarły z danym państwem trzecim umowy dwustronne podejmują niezbędne kroki, aby nie stosować wyjątków przyjętych zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.
- (21) Jeżeli okoliczności stanowiące podstawę pierwszego zawieszenia utrzymują się, Komisja jest uprawniona do skorzystania z prerogatywy przysługującej jej na mocy art. 8f ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1806, tzn. może w drodze aktu delegowanego przedłużyć tymczasowe zawieszenie na okres 24 miesięcy i rozszerzyć jego zakres – na podstawie art. 8f ust. 1 tego rozporządzenia – na wszystkich obywateli. Ostatecznie, jeżeli okoliczności stanowiące podstawę zawieszenia, będą się utrzymywać pomimo wcześniejszych kroków, Gruzja może całkowicie utracić status bezwizowy – państwo to zostałoby usunięte z załącznika II i włączone do załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1806, który obejmuje wszystkie państwa trzecie podlegające obowiązkowi wizowemu.

- (22) Obywatele Gruzji, którzy wjechali na terytorium Unii przed dniem 6 marca 2026 r., powinni mieć możliwość kontynuowania pobytu w Unii i opuszczenia jej terytorium bez wizy. Nie powinno to mieć zastosowania do przekraczania tymczasowych granic zewnętrznych między państwami członkowskimi, które zdefiniowano w art. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ⁽¹⁶⁾.
- (23) Ze względu na powagę sytuacji w Gruzji niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (24) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽¹⁷⁾.
- (25) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽¹⁸⁾.
- (26) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽¹⁹⁾.
- (27) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z Protokołem nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, który jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a Irlandia, z zastrzeżeniem zastosowania art. 4 tego Protokołu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (28) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (29) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806,

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/515/oj>).

⁽¹⁷⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

⁽¹⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

⁽¹⁹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego

Zwolnienie z obowiązku wizowego przewidziane w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806 zawieszają się na okres 12 miesięcy w odniesieniu do posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych i urzędowych wydanych przez Gruzję.

Artykuł 2

Kontynuacja pobytu bezwizowego

Posiadacze paszportów, którzy objęci są zakresem art. 1 i którzy wjechali na terytorium Unii przed dniem 6 marca 2026 r., mogą kontynuować swój pobyt w Unii i opuścić jej terytorium bez wizy. Nie ma to zastosowania do przekraczania tymczasowych granic zewnętrznych, które zdefiniowano w art. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 515/2014, po dniu 6 marca 2026 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Stosuje się je od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 marca 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN